

Učební praxi v covidovém období nahradilo dobrovolnictví

Bez dobrovolníků by se v pandemickém období sociální a zdravotnická zařízení jen velmi těžko obešla. Zapojili se i žáci Vyšší odborné školy a střední školy zdravotnické a sociální v Ústí nad Orlicí.

■ **Text: Mgr. Eva Křížková, DiS.**

učitelka odborných předmětů
na VOŠ a SŠZS Ústí nad Orlicí

Mgr. Eva Međunová

učitelka všeobecně vzdělávacích předmětů
na VOŠ a SŠZS Ústí nad Orlicí

Více než 40 let připravuje VOŠ a SŠZS v Ústí nad Orlicí budoucí sestry. V roce 2010 rozšířila nabídku o obor sociální činnost. Od začátku si vyučující uvědomují, že práce v sociálních službách a ve zdravotnictví je spíše poslání a žák by neměl být k těmto profesím pouze vzděláván, ale i vychováván. A právě k výchově patří zapojení žáků do dobrovolnictví. Škola se podílí na charitativní sbírce Bílá pastelka, během výuky aktivizačních činností žáci připravují programy pro sociální zařízení ve městě, a především škola spolupracuje od roku 2004 s dobrovolnickou organizací Světlo. Pod její záštitou žáci navštěvují klienty Orlickoústecké nemocnice a sociálních zařízení v regionu.

Pandemie nemoci covid-19 ukázala, že dobrovolnictví je ještě potřebnější než dříve. Jsme pyšní, že do pomoci ve zdravotnických a hlavně sociálních zařízeních, převážně v domovech pro seniory a domovech pro osoby se zdravotním postižením, se od října 2020 zapojilo celkem 56 budoucích pracovníků v sociálních službách a praktických sester ze 3. a 4. ročníků. Žáci nejen pracovali, ale zároveň se účastnili distanční výuky.

► Pomoc v domově pro seniory i školní povinnosti

Jednou z dobrovolnic byla i Karolína, žákyně čtvrtého ročníku oboru sociální činnost. Zapojila se v Domově důchodců v Ústí nad Orlicí od října do prosince minulého roku. Její motivací byla snaha pomoci. Pracovala na směny, kterých zvládla za měsíc celkem dvanáct. Podle jejích slov bylo spojení dobrovolnictví a školních povinností náročné. Vzhledem k absenci na distanční výuce si musela dopisovat testy a vypracovávat domácí úkoly navíc, ale dařilo se jí to.

Žákyně Karolína v Domově důchodců Ústí nad Orlicí

„Práce s klienty v zařízení se mi líbila. Personál ke mně byl vstřícný a snažil se mi pomoci při zpracovávání,“ říká Karolína, která intenzivně vnímala izolovanost klientů od rodin z důvodu pandemických opatření. „Byli vděční za to, že vidí novou tvář,“ dodává a vzpomíná na další, pro ni dříve zcela neznámou zkušenost: „Silně mě zasáhlo, když jsem se v zařízení poprvé setkala se smrtí klienta. I kvůli této zkušenosti jsem si uvědomila, jak náročná je přímá péče o klienty.“

Karolína velmi ocenila profesionální přístup personálu k uživatelům i dostatek ochranných pomůcek. V zařízení získala cenné pracovní zkušenosti jak z oblasti přímé péče, tak i administrativy, které se jí později podařilo využít v rámci praktické maturitní zkoušky. Sama chce po ukončení střední školy pokračovat ve studiu sociální či speciální pedagogiky.

Žákyně Andrea v Domě pokojného stáří Naděje ve Vysokém Mýtě

► Obor sociální činnost by si zvolila znova

Dobrovolnictví se věnovala i Karolína spolužačka Andrea. Chtěla pomoci sociálním zařízením, která trpěla nedostatkem personálu. S tím měla Andrea osobní zkušenost, protože její maminka, pracující v sociální službě, byla v tomto období více v práci než obvykle. Andrea se zapojila na podzim i na jaře, jednak v Domě pokojného stáří Naděje ve Vysokém Mýtě, jednak v Domově pro seniory v České Třebové.

Při zpracovávání v zařízeních jí pomohly zkušenosti získané během školní praxe a také vstřícnost a pomoc personálu. Přes týden se účastnila distanční výuky, věnovala se přípravě na maturitní zkoušku a o víkendech pracovala na denní dvanáctihodinové směny.

„Přiznávám, že jsem si na dlouhou pracovní dobu musela zvyknout. Zkušenosti z práce jsem využila při zpracovávání maturitní ka-
zuistiky. I já jsem vnímala, jak je situace náročná, klienti byli izolováni od rodin, a proto jsem se snažila si s nimi více povídat,“ popisuje Andrea, která dál pokračuje v práci, po maturitě chodí na brigádu do Naděje. Přínos účasti na dobrovolnictví vidí v získávání zkušeností z přímé péče, ocenila i možnost vyzkoušet si administrativní část práce a účastnit se sociálního šetření. Obor sociální činnost by si zvolila znova. Dobrovolnictví ji utvrdilo ve správnosti výběru, proto se přihlásila ke studiu oboru sociální práce na VOŠ. „Práce se seniory se mi líbí a chtěla bych se jí i nadále věnovat,“ uzavírá.

► Praxi nahradilo dobrovolnictví

Učební praxe je velmi důležitou součástí výuky oboru sociální činnost. V průběhu školního roku žáci procvičují pod vedením odborné učitelky přímou péči v domovech pro seniory, ale jejich praxe je vítaná i v dalších sociálních zařízeních, kam chodí sami a kde pracují pod vedením personálu daného zařízení. Ve školním roce 2020–2021 byla tato praxe z důvodu pandemických opatření značně omezená, proto žáci i učitelé ocenili přínos dobrovolnictví v sociálních zařízeních. Díky němu žáci získali zkušenosti, které by jim jinak chyběly. Klienti těchto zařízení zase doufají, že nadšení pro dobrovolnictví naše žáky neopustí, protože jejich úsměv a mladistvý elán dokážou ze všedního dne udělat den sváteční.